

Odkaz:

Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. února 1994, Abdullah Tawil-Albertini proti Ministre des Affaires sociales, věc C-154/93, Recueil 1994, s. I-451*

Klíčová slova:

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce: Conseil d'État – Francie. Usazování a poskytování služeb – Zubní lékař – Uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci

Předmět:

Rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 7 směrnice Rady 78/686/EHS ze dne 25. července 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 233, s. 1)

Skutkové okolnosti a právní otázky:

¹ Rozhodnutím ze dne 15. února 1993 došlým kanceláři Soudního dvora dne 14. dubna téhož roku položila francouzská Conseil d'État (Státní rada) na základě článku 177 Smlouvy o EHS předběžnou otázku týkající se výkladu článku 7 směrnice Rady 78/686/EHS ze dne 25. července 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 233, s. 1).

² Tato otázka byla vznesena v rámci sporu mezi Abdullahem Tawil-Albertinim, francouzským státním příslušníkem, a francouzským Ministre des Affaires sociales (ministr sociálních věcí) ve věci odmítnutí posledně uvedeného povolit A. Tawil-Albertinimu výkon povolání zubního lékaře ve Francii.

³ Směrnice 78/686 upravuje vzájemné uznávání v článku 3 taxativním výčtem uvedených a členskými státy vydaných diplomů zubních lékařů ze strany členských států. Koordinace právních a správních předpisů týkajících se činností zubních lékařů je zajištěna směrnicí Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 (Úř. věst. L 233, s. 10). Podle článku 2 směrnice 78/686 jsou diplomy vydané v některém ze členských států v souladu se základními kritérii teoretické a praktické odborné přípravy stanovenými směrnicí 78/687 automaticky uznány v ostatních členských státech.

⁴ Pokud jde o diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci získané v některém ze členských států před zavedením tohoto systému, čl. 7 odst. 1 směrnice 78/686 stanoví:

„Každý členský stát uzná jako dostatečný důkaz pro státní příslušníky členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci nevyhovují všem základním požadavkům odborné přípravy stanoveným v článku 1 směrnice 78/687/EHS, diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci zubního lékaře, které byly vydány těmito členskými státy před provedením směrnice 78/687/EHS a které doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.“

* Jednací jazyk: francouzština

5 Pokud jde o diplomy, osvědčení a jiné doklady získané ve třetí zemi, čl. 1 odst. 4 směrnice 78/687 stanoví:

„Touto směrnicí není dotčena možnost členských států umožnit na svém území v souladu se svou právní úpravou přístup k činnostem zubních lékařů a jejich výkon držitelům diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, které nezískali v členském státě.“

6 Code de santé publique, jež ve Francii provádí směrnici 78/686, přiznává ve svých člancích L 356, 1° a L 356-2 státním příslušníkům ostatních členských států, jež jsou držiteli diplomu vydaného některým z těchto států, právo na výkon povolání zubního lékaře v tomto státě.

7 Abdullah Tawil-Albertini získal diplom lékaře v oboru zubní chirurgie v Bejrútu v Libanonu v roce 1968. Dne 20. července 1979, tedy ještě před vstupem směrnice 78/686 v platnost, uznal belgický ministr školství a francouzské kultury rovnocennost jeho libanonského diplomu s belgickým „diplôme légal de licencié en science dentaire“ (diplom o ukončení studia v oboru zubní lékařství), což mu umožnilo vykonávat povolání zubního lékaře v Belgii. V prosinci 1980 mu bylo povoleno vykonávat povolání zubního lékaře ve Spojeném království a v únoru 1986 v Irsku. Ze spisu není možné určit, na jakém základě byla udělena tato poslední uvedená povolení.

8 Dovoláváje se skutečnosti, že jeho diplom byl v jiném členském státě uznán za rovnocenný, požádal A. Tawil-Albertini francouzského ministra sociálních věcí, aby mu bylo umožněno využít ustanovení směrnice 78/686, která byla ve Francii prováděna od roku 1980, aby tak mohl vykonávat své povolání na území tohoto státu. Tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 2. května 1986.

9 Rozsudkem ze dne 28. října 1987 zamítl Tribunal administratif de Paris (Správní soud v Paříži) žalobu na neplatnost podanou A. Tawil-Albertinim, s odůvodněním, že posledně jmenovaný se nemůže dovolávat toho, že je držitelem belgického „diplôme légal de licencié en science dentaire“, nýbrž pouze toho, že jeho libanonský diplom byl uznán za rovnocenný s tímto diplomem.

10 Abdullah Tawil-Albertini poté podal proti tomuto rozhodnutí odvolání k francouzské Conseil d'État, v němž tvrdil, že podle článku 7 směrnice 78/686 je oprávněn vykonávat ve Francii povolání zubního lékaře. Jelikož francouzská Conseil d'État měla pochybnosti o výkladu tohoto ustanovení, rozhodla se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku, zda

„článek 7 směrnice 78/686 zamýšlel vyloučit ze své působnosti doklady o dosažené kvalifikaci, které byly získány na základě uznání rovnocennosti a které tedy neprokazují získání odborné přípravy v oboru zubního lékařství v některém ze členských států Společenství“.

11 Je třeba připomenout, že článek 2 směrnice 78/686 stanoví vzájemné uznávání v článku 3 taxativním výčtem uvedených a členskými státy vydaných diplomů v oboru zubního lékařství ze strany členských států. Toto uznávání je od vstupu směrnice v platnost automatické právě proto, že směrnice 78/687 současně stanovila základní kritéria, která musí splňovat odborná příprava zubních lékařů v jednotlivých státech Společenství. Vzájemné uznávání diplomů v oboru zubního lékařství vydaných členskými státy, jež je upraveno směrnicí 78/686, se zakládá na záruce vyplývající z uplatňování základních kritérií odborné přípravy, jež ukládá směrnice 78/687.

¹² Ve vztazích se třetími státy však může být taková koordinace právních předpisů týkajících se odborné přípravy zajištěna jen prostřednictvím dohod uzavřených mezi dotýcnými státy. Na základě čl. 1 odst. 4 směrnice 78/686 mají proto členské státy možnost povolit na svém území v souladu se svou právní úpravou přístup k činnostem zubního lékaře držitelům diplomů získaných ve třetím státě.

¹³ Z toho vyplývá, že uznání třetím státem vydaného dokladu o dosažené kvalifikaci ze strany jednoho členského státu nezavazuje ostatní členské státy.

¹⁴ Článek 7 se týká pouze diplomů vydaných členskými státy.

¹⁵ V důsledku toho je třeba odpovědět na položenou otázku tak, že článek 7 směrnice 78/686 neukládá členským státům povinnost uznávat diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které neprokazují získání odborné přípravy v oboru zubního lékařství v některém ze členských států Společenství.

K nákladům řízení

¹⁶ Náklady vzniklé francouzské vládě a Komisi Evropských společenství, jež předložily vyjádření Soudnímu dvoru, se nenahrazují. Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před vnitrostátním soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů

SOUDNÍ DVŮR,

o otázce, která mu byla předložena rozhodnutím francouzské Conseil d'État ze dne 15. února 1993, rozhodl takto:

Článek 7 směrnice Rady 78/686/EHS ze dne 25. července 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb, neukládá členským státům povinnost uznávat diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci, které neprokazují získání odborné přípravy v oboru zubního lékařství v některém z členských států Společenství.